

BÁO CÁO TÂM ĐẮC VỀ ĐẠO LÝ "HIẾU THÂN TÔN SỰ"

Họ và tên: Nguyễn Thái Hải My

Lớp: 12A2

Ngày viết báo cáo: Ngày 11 tháng 5 năm 2025

I. Một đạo lý ngàn đời vẫn sáng.

Giữa bao biến thiên của thời đại, có những giá trị vẫn như ngọn đèn bất diệt, cháy sáng trong lòng người Việt - đó là đạo lý "Hiếu thân tôn sự". Từ lời ru của mẹ bên nôi, từ những trang sách đầu đời, từ lời giảng dạy của thầy cô, em đã được nuôi dưỡng trong mạch nguồn hương lửa ấy. Đạo lý ấy không chỉ là chuẩn mực đạo đức, mà còn là cốt lõi của tâm hồn, là kim chỉ nam trong hành trình trưởng thành.

II. Cảm nhận sâu sắc về "Hiếu thân tôn sự"
Cội nguồn của nhân cách.

"Công cha như núi Thái Sơn

Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra..."

Hai câu ca dao quen thuộc ấy như lời nhắc nhở đầy ân tình về lòng hiếu thảo - một phẩm chất đạo đức đứng đầu trong nền văn hoá phương Đông. Với em, "hiếu thân" là biết sống yêu thương, kính trọng và biết ơn cha mẹ - những người đã dành trọn cuộc đời vì em mà không cần đền đáp. Không có thành công nào vĩ đại bằng việc làm cho cha mẹ nở

nuôi, không có phần thưởng nào quý giá hơn ánh mắt tự hào của đảng sinh thành.

Còn "tôn sư" là tâm lòng thành kính đối với những người đã dạy dỗ cho em tri thức, chấp cánh ước mơ. Thầy cô là "người lái đò thầm lặng" đưa em qua những dòng sông tri thức, giúp em từng bước khám phá thế giới và chính bản thân mình. Nếu cha mẹ cho em hình hài, thì thầy cô lại là người nuôi lớn tâm hồn em, sinh ra em bằng trí tuệ, dẫn dắt em ra khỏi bóng tối của sự nguỵ hoặc, đốt nạt đé bước vào thế giới của tri thức, và đạo lý làm người. Những bài giảng không chỉ là lời giảng đơn thuần mà như từng giọt nước tưới mát cho hạt giống tâm hồn. Những lời dạy dỗ tuy nghiêm khắc đôi khi khiến em rơi nước mắt nhưng sau này em lại biết ơn vì chính điều đó khiến em biết sửa mình, biết sống đúng hơn. Có lẽ trong suốt đời người, ít có ai yêu thương mình vô điều kiện như cha mẹ và cũng ít có ai hi sinh thầm lặng như thầy cô - những người lặng lẽ chèo đò tri thức qua sông mà không cần một lời đáp.

Hiểu phần tôn sư - tuy hai mà một bởi cả hai đều biết quên đi tâm lòng biết ơn, từ sự chân thành trong trái tim của người học trò. Người sống biết ơn sẽ sống tử tế, biết yêu thương và biết trân trọng. Nước lã, người quên ơn cha mẹ, coi nhẹ công lao thầy cô

dù học giỏi hay tài ba đến đâu cũng khó trở thành người có ích cho xã hội. Trong cuộc sống hiện đại, khi nhiều bạn trẻ bị cuốn hút những trào lưu thực dụng, những ảo tưởng về thành công thì việc gìn giữ đạo lý Hindu thật khó xử lại càng trở nên cần thiết hơn bao giờ hết. Bởi chính những giá trị đạo đức cổ truyền ấy là gốc rễ cho chúng ta không bị lạc lối giữa vòng xoáy vô cảm của thời đại.

III. Đức hạnh đạo lý ấy trong tình đời nhỏ bé.

Em hiểu rằng, đạo lý không chỉ dừng lại ở cảm xúc hay lời nói, mà cần được thể hiện bằng hành động mỗi ngày.

Với cha mẹ, em luôn cố gắng ngoan ngoãn, lắng nghe, chia sẻ và không để cha mẹ phải lo lắng vì những điều nhỏ nhặt. Em đây sớm phụ giúp việc nhà, học hành chăm chỉ để không phụ công dưỡng dục. Mỗi lần hỏi thăm, mỗi cốc nước mát em mang cho cha mẹ cũng là một cách thể hiện lòng hiếu kính.

Với thầy cô, em giữ cho mình thái độ lễ phép biết ơn và cầu thị trong học tập. Dù chỉ là cái cúi đầu chào khi gặp thầy cô, hay là sự chăm chỉ trong từng bài làm, em tin tất cả đều là sự "tôn sư" đúng nghĩa.

IV. Từ soi mình và mong muốn vườn cao

Nhìn lại chặng đường đã qua, em thấy mình còn nhiều điều cần hoàn thiện. Có lúc vô tâm, có khi chưa hiểu hết nỗi nhọc nhằn của cha mẹ hay sự vất vả của thầy cô. Nhờ đạo lý "Hữu thân hữu sư", em học được cách sống chậm lại, lắng nghe nhiều hơn về thân trong những điều giản dị.

Em mong muốn tiếp tục rèn luyện để vững vàng hơn với tình yêu thương của cha mẹ, công ơn ghi dạy của thầy cô. Em tin, một người con sống có hiếu - một học trò biết tôn sư - chính là hạt giống tốt cho một xã hội văn minh, nhất là trong thời đại ngày nay - thế hệ vườn mình của dân tộc.

V. Đạo lý ấy - ngọn đèn không tắt.

Em từng đọc một câu nói rất hay "Người có hiếu thì xã là người không bao giờ quên nói mình đã bắt đầu". Giữa bao điều phải học để hoàn thiện công, để vững vàng trong cuộc sống thì có lẽ cần học đầu tiên chính là học cách biết ơn và sống có đạo lý. Là người đang chấp hành ước mơ nơi mái trường, em sẽ không ngừng phấn đấu trở thành một người con hiếu nghĩa, học trò lễ phép và là một công dân sống có trách nhiệm, có nhân cách và biết hi sinh đời người. Đạo lý Hữu thân hữu sư là viên ngọc quý mà mỗi người Việt Nam cần giữ gìn và tiếp nối!